

Efter gældende skatteret skal det regnskabsmæssige grundlag for det årsregnskab, der skal vedlægges selvangivelsen, opbevares her i landet. Drives tillige virksomhed i udlandet, og godtgøres det, at regnskabet efter det pågældende lands regler skal opbevares dér, er det tilstrækkeligt, at en genpart af det materiale, der skal opbevares i udlandet, opbevares her i landet. Efter gældende ret kan den kommunale skattemyndighed efter anmodning dispensere fra denne pligt til opbevaring her i landet, med klageadgang til skatteankenævnet.

Det foreslås at begrænse denne pligt til opbevaring her i landet til kun at omfatte selvangivelsespligtige, der ikke er bogføringspligtige efter bogføringsloven. For disse bogføringspligtige finder de almindelige opbevaringsregler i bogføringsloven m.v. anvendelse.

Efter forslaget flyttes dispensationskompetencen formelt til skatteministeren, som andre administrative kompetencer på skatteområdet – udenfor ligningsområdet. Dermed bliver kompetencen omfattet af ordningen med sagsudlægning og klageafkorting. Det er tanken, at skatteministeren vil henlægge denne kompetence til kommunerne med klageadgang til told- og skatteregionerne. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at belaste skatteankenævnene med disse klagesager.

Til nr. 2

Til § 4: Forslaget erstatter § 4, stk. 2, og dele af § 4, stk. 5 og 6, i skattekontrolloven, § 27, stk. 1 og 4, i selskabsskatteloven og § 81 i kildeskatteloven.

Andre steder i skattelovgivningen er der fastsat særlige frister for selvangivelse i forbindelse med ophør af skattepligt. Sådanne særlige frister berøres ikke af forslaget.

Til § 4, stk. 1: Efter gældende ret er selvangivelsesfristen for fysiske personer den 1. maj i året efter indkomstårets udløb. For personligt erhvervsdrivende og deres ægtefæller, jf. § 4 i kildeskatteloven, er selvangivelsesfristen dog den 10. juni, uanset om regnskabsåret er forskudt i forhold til kalenderåret.

Tilsvarende selvangivelsesfrister gælder for dødsboer. Det vil sige, at selvangivelsespligtige dødsboer, der viderefører en erhvervs mæssig virksomhed, skal selvangive senest 10. juni.

Det foreslås at videreføre disse frister med den ændring, at selvangivelsesfristen for personligt erhvervsdrivende og deres ægtefæller udskydes til den 1. juli.

Denne fristforlængelse, der er ønsket af revisororganisationerne, indebærer bl.a., at disse skattepligtige, hvis de udnytter fristen fuldt ud, ikke vil modtage en årsopgørelse inden 1. juli, der er sidste frist for

indbetaling af restskat på op til 25.000 kr. uden procenttillæg.

Til § 4, stk. 2: Efter gældende ret såvel som efter forslaget er selvangivelsesfristen for juridiske personer 6 måneder efter indkomstårets udløb bortset fra tilfælde, hvor indkomståret udløber i perioden 1. januar til 31. marts, i hvilke tilfælde fristen er den 1. juli samme år.

Til § 4, stk. 3: Selvangivelse er som udgangspunkt først foretaget, når de selvangivne oplysninger er modtaget hos skattemyndigheden, og ikke allerede når oplysningerne afgives af den skattepligtige.

Selvangivelsesfristerne udløber på bestemte datoer. Efter forslaget betyder dette, at en selvangivelse, der er indgivet til skattemyndigheden inden normal kontortids begyndelse dagen efter fristdagen, anses for rettidig.

Dette gælder også en selvangivelse, der på fristdagen rettidigt er indleveret til postbesørgelse med postvæsenet (Post Danmark), således at selvangivelsen modtages af skattemyndigheden fra postvæsenet med den ordinære post den følgende dag.

Efter forslaget – ligesom efter gældende ret – flyttes selvangivelsesfristen til den følgende søndag, hvis fristen ellers ville udløbe en fredag eller en lørdag.

Til § 4, stk. 4: Efter gældende ret kan kommunen efter anmodning give den selvangivelsespligtige udsettelse med at selvangive. Kommunens afslag på en sådan anmodning om fristforlængelse kan ikke påklages. Den manglende klageadgang har sammenhæng med, at der kan klages over sanktionen i form af skattetillæg for manglende rettidig selvangivelse.

Efter forslaget flyttes denne kompetence formelt til skatteministeren som andre administrative kompetencer på skatteområdet – udenfor ligningsområdet. Dermed bliver kompetencen omfattet af ordningen med sagsudlægning og klageafkorting. Samtidig styrkes skatteministerens mulighed for at sikre en ensartet administration af denne kompetence landet over. Det er tanken, at skatteministeren vil henlægge kompetencen til kommunerne – uden klageadgang, hvis en ensartet administration heraf landet over kan sikres. Baggrunden for sidstnævnte bemærkning er, at kommunerne i dag administrerer denne henstandskompetence forskelligt.

Kompetencen til at bevilge henstand med indgivelse af selvangivelse er en kompetence til efter anmodning at give henstand. Kompetencen indebærer ikke, at der generelt kan fastsættes en anden selvangivelsesfrist end den lovfæstede.

Kompetencen til at bevilge henstand med indgivelse af selvangivelsen indebærer som udgangspunkt, at den selvangivelsespligtige, der anmoder